

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

6. září 2013*

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu s cílem zabránit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Žaloba na neplatnost — Lhůta k úpravě návrhových žádání — Přípustnost — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení“

Ve věci T-110/12,

Iranian Offshore Engineering & Construction Co., se sídlem v Teheránu (Írán), zastoupená J. Viñalsem Camallongou, L. Barriolou Urruticoecheou a J. Iriartem Ángelem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené P. Plaza Garcíá, V. Piessevauxem a G. Ramosem Ruanem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2011/783/SZBP ze dne 1. prosince 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 319, s. 71), a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1245/2011 ze dne 1. prosince 2011, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 319, s. 11), jakož i nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1, oprava v Úř. věst. L 332, 4.12.2012, s. 31), a to v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobkyně.

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení I. Pelikánová, předsedkyně, K. Jürimäe a M. van der Woude (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 5. března 2013,

vydává tento

Rozsudek¹

[*omissis*]

* Jednací jazyk: španělština.

1 — Jsou uvedeny pouze body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění Tribunál považuje za účelné.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 8 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 27. února 2012 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 9 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 1. února 2013 podala žalobkyně návrh na předběžné opatření, kterým se domáhala odkladu provádění napadených aktů v rozsahu, v němž se jí týkají, a to do doby, než Tribunál rozhodne o žalobě v hlavním řízení. Usnesením ze dne 11. března 2013 předseda Tribunálu tento návrh zamítl (Iranian Offshore Engineering & Construction v. Rada, T-110/12 R).
- 10 V rámci organizačních procesních opatření vyzval Tribunál Radu, aby písemně odpověděla na několik otázek. Rada této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověla.
- 11 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
 - zrušil článek 1 rozhodnutí 2011/783 a článek 1 prováděcího nařízení č. 1245/2011, a to v rozsahu, v němž se jí týkají;
 - vyňal její název z příloh uvedených v těchto člancích;
 - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 12 V replice došlé dne 19. července 2012 požádala žalobkyně o možnost upravit svá návrhová žádání v tom směru, že navrhla, aby Tribunál zrušil rovněž nařízení č. 267/2012, a to v rozsahu, v němž se jí týká.
- 13 Rada navrhuje, aby Tribunál:
 - žalobu zamítl jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 14 Na jednání žalobkyně upřesnila, že její druhé návrhové žádání ve skutečnosti splývá s prvním. Tribunál dále žalobkyni povolil, aby předložila několik nových dokumentů, jejichž kopie byla poskytnuta Radě. Rada neměla vůči zařazení těchto dokumentů do soudního spisu žádné námitky. Tribunál se rozhodl, že o založení uvedených dokumentů do spisu rozhodne až v rámci rozsudku, kterým se končí řízení.

Právní otázky

K návrhu na úpravu návrhových žádání

- 15 Žalobkyně v replice žádá o možnost upravit svá původní návrhová žádání v tom směru, že její žaloba zní rovněž na zrušení nařízení č. 267/2012, které bylo přijato po podání žaloby, a to v rozsahu, v němž se jí týká.
- 16 Podle judikatury platí, že pokud je rozhodnutí nebo nařízení, které se bezprostředně a osobně dotýká jednotlivce, v průběhu řízení nahrazeno aktem se stejným předmětem, musí být tento akt považován za novou skutečnost, která umožňuje žalobci upravit jeho návrhová žádání a žalobní důvody. Bylo by totiž v rozporu s řádným výkonem spravedlnosti a požadavkem na hospodárnost řízení požadovat po žalobci, aby podal novou žalobu. Mimoto by bylo nespravedlivé, kdyby dotčený orgán mohl na kritiku obsaženou v žalobě podané proti aktu k unijnímu soudu reagovat tak, že by změnil napadený akt nebo jej nahradil jiným a dovolával se v průběhu soudního řízení této změny nebo tohoto nahrazení, aby tak

druhého účastníka řízení zbavil možnosti rozšířit jeho původní návrhová žádání a žalobní důvody na pozdější akt nebo proti němu předložit doplňující návrhová žádání a žalobní důvody (viz rozsudek Tribunálu ze dne 23. října 2008, *People's Mojahedin Organization of Iran v. Rada*, T-256/07, Sb. rozh. s. II-3019, bod 46 a citovaná judikatura).

- 17 Aby však byl návrh na úpravu návrhových žádání přípustný, musí být podán ve lhůtě pro podání žaloby stanovené v čl. 263 šestém pododstavci SFEU. Podle ustálené judikatury je totiž tato lhůta pro podání žaloby kogentní a musí být unijním soudem uplatňována takovým způsobem, aby byla zajištěna právní jistota, jakož i rovnost procesních subjektů před zákonem (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 18. ledna 2007, *PKK a KNK v. Rada*, C-229/05 P, Sb. rozh. s. I-439, bod 101). Soudu tedy přísluší, aby ověřil, případně i bez návrhu, zda byla tato lhůta dodržena (usnesení Tribunálu ze dne 11. ledna 2012, *Ben Ali v. Rada*, T-301/11, bod 16).
- 18 Pokud jde o počítání lhůty pro podání žaloby, je třeba připomenout, že podle čl. 263 šestého pododstavce SFEU musí být žaloba na neplatnost podána ve lhůtě dvou měsíců, a to podle okolností ode dne vyhlášení napadeného aktu, ode dne jeho oznámení navrhovateli nebo ode dne, kde se o něm navrhovatel dozvěděl. Článek 102 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu stanoví, že jestliže lhůta pro podání žaloby proti aktu některého orgánu začíná běžet od zveřejnění tohoto aktu, běží tato lhůta od konce čtrnáctého dne po jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*. Podle ustanovení čl. 102 odst. 2 téhož jednacího řádu má být mimoto tato lhůta prodloužena o jednotnou lhůtu deseti dnů z důvodu vzdálenosti.
- 19 Podle judikatury dále platí, že zásada účinné soudní ochrany znamená, že unijní orgán, který vůči určité osobě nebo určitému subjektu přijme individuální omezující opatření, jako je tomu v projednávané věci, musí sdělit důvody, na nichž jsou tato opatření založena, a to buď v okamžiku přijetí těchto opatření, nebo alespoň co možná nejdříve po jejich přijetí, aby tyto osoby nebo subjekty mohly využít svého práva tato opatření napadnout (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. listopadu 2011, *Bank Melli Iran v. Rada*, C-548/09 P, Sb. rozh. s. I-11381, bod 47 a citovaná judikatura).
- 20 Tato zásada je ostatně v daném případě konkretizována v čl. 24 odst. 3 rozhodnutí 2010/413, v čl. 36 odst. 3 nařízení č. 961/2010 a v čl. 46 odst. 3 nařízení č. 267/2012, které stanoví, že Rada sdělí své rozhodnutí dotčené osobě nebo subjektu, včetně důvodů zařazení na seznam osob a subjektů, vůči nimž jsou namířena omezující opatření, a to buď přímo, je-li známa jejich adresa, nebo zveřejněním oznámení, čímž jim umožní se k této záležitosti vyjádřit.
- 21 Z toho vyplývá, že lhůta pro podání žaloby na neplatnost proti aktu, kterým se určité osobě nebo určitému subjektu ukládají omezující opatření, počíná běžet až ode dne individuálního oznámení tohoto aktu dotčenému, je-li známa jeho adresa, nebo v opačném případě od zveřejnění oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Stejně tak lhůta pro podání návrhu na rozšíření návrhových žádání a žalobních důvodů i na akt, kterým se zrušuje a nahrazuje napadený akt, jímž byla uložena omezující opatření, a kterým se tato opatření ponechávají v platnosti, počíná běžet až ode dne individuálního oznámení tohoto nového aktu dotčené osobě nebo subjektu, je-li známa jejich adresa, nebo od zveřejnění oznámení v *Úředním věstníku*, není-li individuální oznámení možné.
- 22 V projednávané věci žalobkyně tvrdí, že jí nařízení č. 267/2012 nebylo oznámeno neprodleně po jeho přijetí dne 23. března 2012, což Rada nezpochybňuje. Na jednání však Rada upřesnila, aniž jí v tom žalobkyně protiřečila, že nařízení č. 267/2012 bylo žalobkyni oznámeno dne 11. prosince 2012, tj. poté, co se Rada rozhodla ponechat její název na seznamu osob a subjektů, vůči nimž jsou namířena omezující opatření, a to po přezkoumání tohoto seznamu v souladu s čl. 46 odst. 6 tohoto nařízení.

- 23 Dvouměsíční lhůta pro podání žaloby proti novému rozhodnutí o ponechání názvu žalobkyně v příloze IX nařízení č. 267/2012, stanovená v čl. 263 šestém pododstavci SFEU, začala za těchto podmínek běžet dne 12. prosince 2012 a v souladu s čl. 102 odst. 2 jednacího řádu uplynula dne 21. února 2013.
- 24 Avšak protože se žalobkyně dozvěděla o přijetí nařízení č. 267/2012 předtím, než jí bylo oznámeno, a svůj návrh na úpravu návrhových žádání podala již 19. července 2012, nelze tento návrh považovat za opožděný.
- 25 Rada však na jednání vznesla vůči tomuto návrhu námitku nepřipustnosti, neboť návrh se podle ní zakládá na novém žalobním důvodu vycházejícím ze zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, což podle ní mění předmět a rámec sporu, tak jak byly vymezeny v žalobě.
- 26 Vzhledem k tomu, že byl návrh na úpravu návrhových žádání podán ve stanovené lhůtě, je přípustný, i kdyby žalobní důvod, na němž je tento návrh založen a který vychází ze zjevně nesprávného posouzení, byl nový, jak tvrdí Rada.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Rady 2011/783/SZBP ze dne 1. prosince 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu, se zrušuje v rozsahu, v němž byl název společnosti Iranian Offshore Engineering & Construction Co. zařazen do přílohy II rozhodnutí 2010/413/SZBP.**
- 2) **Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1245/2011 ze dne 1. prosince 2011, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu, se zrušuje v rozsahu, v němž byl název společnosti Iranian Offshore Engineering & Construction Co. zařazen do přílohy VIII nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007.**
- 3) **Příloha IX nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 se zrušuje v rozsahu, v němž se týká společnosti Iranian Offshore Engineering & Construction Co.**
- 4) **Účinky rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2011/783, se ve vztahu ke společnosti Iranian Offshore Engineering & Construction Co. zachovávají ode dne jeho vstupu v platnost, tedy od dvacátého dne po jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*, až do okamžiku, kdy nastanou účinky částečného zrušení nařízení č. 267/2012.**
- 5) **Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Iranian Offshore Engineering & Construction Co. v rámci tohoto řízení a v rámci řízení o předběžných opatřeních.**

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 6. září 2013.

Podpisy.